

rig eller Spanien, ikke betale fransk, henholdsvis spansk, skat af disse indtægter.

Selv om andre interne skatteregler i et EU-land ikke er reguleret ved et direktiv, har EF-domstolen ved flere domme fastslået, at de interne skatteregler alligevel skal tage hensyn til begrænsningerne i fællesskabsretten.

Et EU-land må således som udgangspunkt ikke have en hårdere beskatning af personer eller selskaber fra et andet EU-land, som kan hindre udøvelsen af de grundlæggende friheder (arbejdskraftens fri bevægelighed, fri udveksling af tjenesteydelser, fri etableringsret og frie kapitalbevægelser).

For så vidt angår tilfælde, hvor beskatningen ikke er omfattet af EU-retten, vil en opsigelse af de gældende overenskomster med Frankrig, henholdsvis Spanien, i mange tilfælde ikke få praktisk betydning.

I tilfælde, hvor et dansk selskab har virksomhed gennem en filial i Frankrig, henholdsvis Spanien, kan de to lande allerede efter de gældende overenskomster beskatte selskabet af disse indtægter.

På samme måde kan Frankrig, henholdsvis Spanien, allerede efter de gældende overenskomster beskatte en dansk lønmodtager af løn for arbejde udført i de to lande, med mindre der er tale om kortvarigt arbejde for en dansk arbejdsgiver uden filial i disse lande. En opsigelse vil medføre, at de to lande får ret til at beskatte en dansk lønmodtager også af løn for kortvarigt arbejde i de pågældende lande.

Som nævnt gælder for alle indtægter, at Danmark altid vil nedsætte skatten for en dansk person eller et dansk selskab, som har indtægt fra udlandet, med den skat, som det pågældende land har opkrævet af indtægten. Ligningslovens § 33 har en generel regel om nedsættelse af dansk skat af indtægter fra udlandet for at undgå dobbeltbeskatning.

En opsigelse vil alligevel få negativ virkning for danske fuldt skattepligtige personer og selskaber, hvis det andet lands skat efter national lovgivning er højere end den danske skat, og den gældende dobbeltbeskatningsoverenskomst hidtil har medført, at det andet land har nedsat denne skat, så den er lavere end dansk skat. Det vil især gælde for udbytte. De fleste landes nationale skatteregler medfører en kildeskat på mellem 20 og 30 pct. af udbytte, som et selskab i det pågældende land betaler til udenlandske aktionærer. Dobbeltbeskatningsoverenskomsterne nedsætter denne kildeskat til typisk 15 pct. for aktionærer, der ikke er moderselskaber.

En opsigelse vil medføre en stramning af den samlede beskatning i tilfælde, hvor udenlandske udbytter

indgår på en pensionsordning, hvor afkastet beskattes med 15 pct. skat efter pensionsafkastbeskatningsloven (PAL-skate), og hvor den danske skat ikke "er stor nok" til at rumme en udenlandsk skat, som er højere end 15 pct.

6.2. Personer og selskaber, som er hjemmehørende i Frankrig/Spanien og modtager indtægter fra Danmark

En opsigelse vil medføre, at Danmark beskatter de pågældende indtægter efter interne danske skatteregler.

Den vigtigste ændring vil omfatte dansk pension, men lovforslagets § 3 friholder pensionister, som allerede bor i Frankrig, henholdsvis Spanien, og modtager dansk pension, for virkningerne af opsigelsen vedr. pensionen. Disse personer vil fortsat ikke skulle betale dansk skat af sociale pensioner og private pensioner her fra landet, så længe de forbliver hjemmehørende i det pågældende land.

En opsigelse vil derimod medføre, at Danmark fremover kan beskatte pensionister, som i fremtiden flytter til Frankrig, henholdsvis Spanien, eller som i fremtiden begynder at modtage dansk pension, af deres danske sociale og/eller private pension.

En opsigelse vil som hovedregel ikke påvirke beskatningen af en fransk eller spansk lønmodtager, som arbejder her i landet. Danmark beskatter allerede personen af løn for arbejde udført i Danmark, med mindre der er tale om kortvarigt arbejde for en arbejdsgiver i de to lande, som ikke har filial i Danmark. Beskatningen er i overensstemmelse med de gældende overenskomster.

For så vidt angår udbytter, renter og royalties, som betales her fra landet til selskaber i Frankrig eller Spanien, kan disse indtægterne dog være omfattet af EU's moder/datterselskabsdirektiv og rente-/royaltydirektiv. Det medfører, at når et dansk datterselskab udlodder udbytte til et fransk eller spansk datterselskab, kan Danmark ikke beskatte udbyttet, uanset der ikke er en dobbeltbeskatningsoverenskomst. På samme måde kan et dansk selskab betale renter eller royalties til et concernforbundet selskab i Frankrig eller Spanien, uden at der skal ske dansk beskatning af disse indtægter.

Selv om danske interne skatteregler ikke er reguleret ved et direktiv, medfører EF-domstolens retspraksis, at reglerne alligevel skal tage hensyn til begrænsningerne i fællesskabsretten.

De gældende danske interne skatteregler medfører, at personer og selskaber, som er hjemmehørende i et